

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/54/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415206220
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1415206220.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, so sídlom Záhorácka 2942/60A, 901 19 Malacky, dieťa rodičov: matka - O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XXX, XXX XX S., a otec - A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. v Z. č. XXX, L. republika, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku F. súdu Malacky zo dňa 12.10.2017, č.k. 8P/281/2015-201 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Malacky rozsudkom zo dňa 12.10.2017, č.k. 8P/281/2015-201 zvýšil výživné na maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy X.XXX Sk mesačne na sumu XXX eur mesačne od 01.05.2015, ktoré je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15 dňa v mesiaci vopred, zročné výživné za obdobie od 01.05.2015 do 30.09.2017 vo výške X.XXX eur zaviazal otca k rukám matky zaplatiť v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Do zaplateného zročného výživného otcovi započítal sumu XXX,XX eur. Zmenil výrok rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 9C/59/2005-25 zo dňa 09.02.2006, v časti výroku o výživnom na maloletého A.. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 62 ods.1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 231 C.s.p., § 121 C.m.p., dospejúc vykonaným dokazovaním k záveru o dôvodnosti návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloletého. Konštatoval, že od poslednej úpravy výživného na maloletého uplynulo obdobie viac ako 11 rokov, za ktoré sa zmenili pomery na strane maloletého, ktorý začal navštevovať prvý stupeň základnej školy (v septembri 2009) a neskôr druhý stupeň základnej školy (september 2013), maloletý je starší, fyzicky vyspelejší, jeho potreby vzhľadom na plynutie doby úmerne k jeho veku primerane vzrástli, pričom pôvodné rozhodnutie o určení výživného je z obdobia jeho veku 3 rokov. Za nesporné súd prvej inštancie považoval, že potreby štrnásťročného dieťaťa v porovnaní s potrebami dieťaťa trojročného sú výrazne vyššie a pôvodne určené výživné vo výške XX,XX Eur (X.XXX Sk) mesačne v súčasnosti, a to nielen s poukazom na vek a vývoj dieťaťa, ale aj s poukazom na vývoj a rast životných nákladov v spoločnosti už vôbec nepokrýva jeho potreby ani len v základnej miere. Uviedol, že aj keď matka povinná pri svojom podiele osobnej starostlivosti o maloletého čiastočne prispievať na výživu dieťaťa aj finančnou čiastkou, si túto povinnosť plní tým, že za maloletého hradí poplatky na bývanie a domácnosť, a aj pri započítaní príspevkov štátu, táto suma pokrýva iba základné potreby maloletého. Pri ustálení výšky výživného

vychádzal aj zo zistených majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, veku, zdravotného stavu oboch rodičov, zohľadnil dlhodobú osobnú starostlivosť matky o maloletého ako aj skutočnosť, že rodičia žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemajú. Posudzujúc majetkové, zárobkové pomery rodičov, ich schopnosti a možnosti, za preukázané mal, že matka, ktorá sa o maloletého osobne stará, je zamestnaná v spoločnosti Z. S., s.r.o., s dosiahnutým priemerným čistým mesačným príjmom vo výške XXX,XX eur, otec podniká na základe živnostenského oprávnenia, pričom v bežnom zúčtovacom období roku 2016 otec dosiahol kladný výsledok hospodárenia vo výške XXX,XX eur. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške výživného vzal do úvahy skutočnosť, že otec dlhodobo dosahuje nízke príjmy z podnikania, poukazujúc na účel podnikania v zmysle Živnostenského zákona, ktorým je jednoznačne dosiahnutie zisku. Pokiaľ však otec ako živnostník dosahuje veľmi nízky zisk a z jeho vyjadrenia je zrejmé, že je s takýmto stavom v podstate uzročený a pracuje iba sezónne, súd prvej inštancie poukázal na jeho prvoradú a základnú povinnosť - vyživovaciu povinnosť k maloletému. Obranu otca, že nemá finančné prostriedky na zvýšenie výživného, súd prvej inštancie neakceptoval, poukazujúc na povinnosť otca nájsť si prácu adekvátnu svojim schopnostiam (otec má dosiahnuté stredoškolské vzdelanie s maturitou, je držiteľom vodičského oprávnenia typu B, C a T, jeho zdravotný stav je dobrý). Pri preukázaní zmeny pomerov v čase podania návrhu matky, výživné zvýšil v súlade s jej návrhom od 01.05.2015, odo dňa nasledujúceho po podaní návrhu. Zročné výživné za obdobie od 01.05.2015 do 30.09.2017 vo výške X XXX eur (29 mesiacov x XXX,XX Eur - rozdiel medzi výživným určeným od 01.05.2015 a doposiaľ určeným výživným, po odpočítaní finančného plnenia otca pre maloletého nad rámec doposiaľ určeného výživného vo výške XXX,XX eur), uložil otcovi uhradiť s poukazom na ustanovenie § 232 ods. 2, 3 C.s.p.. O trovách konania rozhodol podľa § 52 C.m.p..

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého, ktorý odvolaciemu súdu navrhol výšku výživného na maloletého ponechať v sume XX eur mesačne. Nesúhlasil so zvýšením výživného na XXX eur mesačne, čo predstavuje navýšenie o XXX percent. Uviedol, že jeho finančná situácia je momentálne nepriaznivá, keď letná sezóna skončila a preto je nútený si hľadať novú prácu. Tvrdil, že zarobené peniaze počas sezóny nepokrývajú ani jeho osobné náklady a určené výživné považoval za likvidačné. Mal za to, že aj matka by si mala tak ako on, aktuálne hľadať lepšie platenú prácu, aby maloletému mohla poskytnúť kvalitnejšie zázemie.

4. Matka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. S tvrdeniami otca uvedenými v jeho odvolaní nesúhlasila a uviedla, že maloletý má u nej vďaka jej zamestnaniu a pomoci od jej rodičov kvalitné rodinné zázemie. Zdôraznila, že otec je zdravý muž a nič mu nebráni v tom, aby si našiel riadnu, adekvátnu a nielen sezónnu prácu. Poukázala na nezájem otca o maloletého, ktorý maloletého ani nekontaktuje a za posledné 3 roky ho videl len 2krát. Uviedla, že o maloletého sa stará sama, maloletý je výborný žiak, ktorému do budúcnosti chce zabezpečiť kvalitné vzdelanie.

5. Kolízny opatrovník v záujme maloletého navrhol rozhodnutie súdu ako vecne a právne správne potvrdiť.

6. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky a kolízneho opatrovníka zotrvával na svojich tvrdeniach a skutočnostiach uvedených v odvolaní a žiadal, aby odvolací súd rozhodol v jeho intenciách.

7. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej C.m.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380 a § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), a dospel k záveru, že odvolanie otca dôvodné nie je. V odvolaní neboli uvedené nové skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

8. Tým, že predmetom konania v danej veci je zmena rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa, súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý jasne definuje dôvody majúce za následok zmenu rozhodnutia o výživnom. Za takéto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať zmenu pomerov, či už na strane rodičov alebo maloletého dieťaťa, musí ísť pritom o podstatnú zmenu pomerov. Úlohou súdu pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené

potreby maloletých detí ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov, pri zachovaní práva detí podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

9. S poukazom na uvedené kritériá rozhodné pre určovanie výživného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutočný stav tým, že svoje dokazovanie zameral na zisťovanie rozhodujúcich skutočností podstatných pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb maloletého, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, na výživu ktorých je maloletý plne odkázaný a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na maloletého, t.j. v čase rozhodovania Okresného súdu Bratislava IV rozsudkom č.k. 9C/59/2005-25 zo dňa 09.02.2006. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že od posledného rozhodovania o výživnom došlo na strane maloletého k zmene pomerov v rozsahu, ktoré bolo potrebné premietnuť do výšky výživného na maloletého. Súd prvej inštancie v tomto smere vykonal potrebné dokazovanie zamerané na zistenie ako zárobkových a majetkových pomerov rodičov, ich možností a schopností, tak aj odôvodnených potrieb maloletého, zaoberal sa všetkými právne významnými okolnosťami uvádzanými rodičmi, skutkové zistenia na základe vykonaného dokazovania vyhodnotil, svoje rozhodnutie aj náležite v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, z ktorého dôvodu, keďže sa odvolací súd s názorom súdu prvej inštancie vysloveným v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku v plnom rozsahu stotožnil, na toto zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. poukazuje.

10. Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca, tieto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné, nemajúce vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Skutočnosti, ktoré vo svojom odvolaní otec uviedol, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletého posudzoval a správne vyhodnotil súd prvej inštancie. Odvolací súd dáva do pozornosti otcovi, že určené výživné postačuje na pokrytie najzákladnejších potrieb maloletého, ktoré sa od posledného rozhodnutia o výživnom v roku 2006 zvýšili a na ktorých, je povinný sa primerane podieľať.

11. Určená výška výživného na maloleté dieťa podľa názoru odvolacieho súdu spĺňa za daného zisteného stavu kritériá rozhodné pre určovanie výživného na maloleté deti, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 58 C.m.p..

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).